

Мѣрю, а зовомъ Велиславъ. Прѣстави се мѣцъ сѣвръ кѣи дѣни въ лѣтѣ(о) 5681 (6881—1372). Срв. Стојановић, Записи, № 141; Петковић, Старине, 25.

51. — Пакъ тамъ. Надпись отъ 1497 г. надъ входнитѣ врата отвѣтре: Изво(ле)ниемъ ѿца и поспѣшениемъ(мъ) сѣна и съврѣшениемъ(мъ) стѣго дѣа сѣи стѣи вѣстѣвни храмъ стѣи влѣдичици Бѣе приснодѣви Маріе донде Милица и вѣрѣте црквѣ откритиѣ и покрити црквѣ и пописа съзида припратѣ и кѣпи лозие. Помени Гѣи раби своихъ Тошинка и сина мѣи Николѣ и вѣладающаго митрополитѣ кѣр Яданасіе въ лѣтѣ : 7 : 5 : — (7005—1497). Срв. Петковић, Старине, 25—26.

52. — Пакъ тамъ. Антиминсъ на ленено платно, наоколо зеленъ коприненъ крайщникъ. Подаренъ отъ печскія патриархъ Арсенія Черноевичъ въ 1716 г. Надпись: Слѣжжителю гѣи помени смѣрѣнаго Ярсѣи : архіеѣкопа : изѣбрази се въ лѣтѣ гѣиѣ 1716 - 5 (1716).

53. — Монастирь Св. Андрей, при р. Трѣска. Надпись надъ вратата на притвора. Обнародванъ нѣколко пѣти незадоволително. Срв. Стојановић, Записи, № 26. Той мисли, че надписътъ е отъ по-късно време. Тукъ го предавамъ по преписа на Петковић, Старине, 26:

Изволеніемъ Бѣи ѿца вседръжителѣ и поспешеніемъ сина єдинороднаго и съв(р)ѣшениемъ всепрѣсветаго доуха създа се и пописа се съ стѣи и вѣстѣвни храмъ въ имѣ стѣаго и славнаго вѣрховнаго апла хѣа прѣвозванаго Андреа трѣдом(ъ) и подвигомъ христіювимаго раба вѣи Андреашина сина втораго вѣговѣрнаго кралѣ Бѣлкашина и кралице Єлени и Єлисавет(е) и єлико вѣзможно вѣдахомъ и приложихомъ стѣи цркви села 8 поли и 8 забрди съ метохомъ и правинами таже писана сѣтъ извѣстнѣ о всемъ — таже о нихъ вѣвѣри въ (у другитѣ преписи: въ древнихъ) хрисовѣлѣ и си двѣ селѣ м . . Бѣкѣрци и Повилно въ замѣненіе цркви Євѣицкои зговоромъ и дахомъ за Мѣиково и за Иванѣ, понеже тако прилежно вѣи вѣоимъ црк(в)амъ имѣти тако сѣа села — лѣтѣ 5687 (6877—1369).

54. — С. Побуже, въ скопската Цѣрногорія. Надпись отъ 1500 г. надъ входнитѣ врата отвѣтъ на цѣрквата: